

Den forunderlige velsignelse ved at være i Kristus

David Wilkerson September 12, 2011

I dag lever menigheden i et stort lys. Der er så meget undervisning til vores rådighed. Helligånden har åbenbaret den ufattelige velsignelse om Jesu værk på Golgata for os.

Men der var en tid hvor Kristi forunderlige værk var uklar for verden. Det var i middelalderen, hvor korsets betydning var skjult for menneskeheden. De fleste gudstjenester dengang var fokuserede på Guds vrede og fordømmelse. Paver og præster prædikede et evangelium om gerninger, og folk udførte en lang række gerninger for at få fred med Gud. De rejste mange kilometer til helligdomme, knælede i tilbedelse foran statuer og gentog alenlange bønner. Men disse ting forværrede kun folks slaveri og formørkede manges forståelse.

Selv i dag, med al den undervisning, der er tilgængelig, er der mange kristne som stadig ikke forstår vigtige aspekter af Kristi kærlighed til os. Jeg ønsker at sætte fokus på et af disse aspekter, nemlig hvad det vil sige at 'være i Kristus'.

At være i Kristus er det eneste fundament som et helligt liv kan bygges på. Uden dette fundament, vender vi os til kødet i forsøget på at frembringe hellighed i os selv. Men sand hellighed opnås kun ved at kende Guds storhed i Jesus Kristus.

"For Guds nåde er blevet åbenbaret til frelse for alle mennesker og opdrager os til at sige nej til ugudelighed og verdslige lyster og leve besindigt og retskaffent og gudfrygtigt i denne verden." (Titus 2, 11-12).

Kun Guds nåde kan lære os hellighed. Gerninger kan aldrig frembringe det. Kun når vi griber de velsignelser, som er vores, ved at være i Kristus, bygger vi på et solidt fundament: "For dem ville Gud kundgøre, hvor rig på herlighed for hedningerne denne hemmelighed er: Kristus i jer, herlighedens håb." (Kol. 1, 27).

Gud fortalte Esajas om en særlig tjener, som glædede hans hjerte.

"Se min tjener, ham støtter jeg, min udvalgte, i ham har jeg fundet velbehag." (Es. 42, 1). Hvem er denne dyrebare person, som Gud anerkender og som han vogter over?

Matthæus svarer os, "Men da Jesus var døbt, steg han straks op fra vandet, og se, himlene åbnede sig over ham, og han så Guds Ånd dale ned ligesom en due og komme over sig; og der lød en røst fra himlene: »Det er min elskede søn, i ham har jeg fundet velbehag!« (Matt. 3, 16-17).

Det hebræiske ord for 'fundet velbehag' er her 'fryd'. Så essensen af det Gud sagde var, "Min sjæl fryder sig over min Søn, Jesus Kristus." Gennem det Gamle Testamente ved vi, at der blev ofret utallige dyr til Herren. Men ingen af disse gav Herren velbehag: "For blod af tyre og bukke kan umuligt tage synder bort... brændoffer og syndoffer ønsker du ikke." (Hebr. 10, 4 og 6).

Men allerede i det næste vers læser vi disse vidunderlige ord fra Jesus: "Da siger jeg: »Se, jeg er kommet – i bogrullen er der skrevet om mig – for at gøre din vilje, Gud." (10, 7). Kristus kom til jorden for at gøre hvad intet slagtoffer kunne gøre: "Derfor siger han, da han træder ind i verden: Slagtoffer og afgrødeoffer vil du ikke have,

men et legeme har du beredt mig." (10, 5).

Gud havde beredt et fysisk legeme for Jesus her på jorden, som ville udgøre det perfekte sonoffer til alle tider. "For også Kristus led én gang for menneskers synder, som retfærdig led han for uretfærdiges skyld for at føre jer til Gud." (1. Peter 3, 18).

Fra verdens grundlæggelse havde Gud en plan til at forson sig med en falden menneskehed, fuld af synd.

Guds frelsesplan var enkel. Han sagde, "Jeg vil sende min egen Søn som udfrier. Og når han er død, genopstået og står foran mig i herlighed, så vil jeg kun vedkende mig ham.

Kun Kristus, som er selveste Guds væsen, kunne nogensinde stå foran Faderen. Gud Faderen vil kun anerkende Kristus, tjeneren, som fuldstændig behagede og frydede ham. Herren sagde, "Min Søn er det eneste værdige offerlam. Han vil samle alle i sig, som er blevet skilt fra mig på grund af synd, og han vil forlige dem med mig."

Da Jesus sagde, "Et legeme har du beredt mig" (Hebr. 10, 5), mente han ikke kun et menneskeligt legeme, men også et åndeligt legeme. Dette legeme består af alle, som tror på ham: "(Der er) ét legeme og én ånd." (Ef. 4, 4). – og alle, som er 'i Kristus' i tro er født ind i dette åndelige legeme: "For vi er lemmer på hans legeme." (5, 30).

Ja, der er en fysisk mand i himlen. Jesus, Sønnen, sidder ved sin Faders højre hånd. Men verden kan ikke se ham fysisk. Faktum er, at vi, som udgør Kristi legeme, er det eneste af Jesus verden nogensinde vil se.

I Mika 6, spørger et frafaldent Israel, "Hvordan kan vi stå foran en hellig Gud?"

"Hvordan skal jeg træde frem for Herren og bøje mig for Gud i det høje? Skal jeg træde frem for ham med brændofre, med årgamle kalve? Tager Herren imod væddere i tusindtal, imod oliestrømme i titusindtal? Skal jeg give min førstefødte for min overtrædelse, min livsfrugt for min synd?" (Mika 6, 6-7).

Israelitterne stillede et godt spørgsmål: "Hvordan kan noget menneske træde frem for en hellig Gud? Hvordan kan vi nogensinde behage ham og blive accepteret af ham? Hvilket offer ønsker han af os? Vores blod, vores legemer, vores børn?"

Vi ved, at selv vores gode gerninger, venlige natur og gavmildhed er beskidte pjalter i Guds øjne. Så hvordan bliver vi accepteret af Gud? Paulus skriver, "I sin gode vilje forudbestemte han os til barnekår hos sig ved Jesus Kristus til lov og pris for hans nådes herlighed, som han har skænket os i sin elskede søn." (Ef. 1, 5-6). Vi er accepteret i hans elskede Søn – i Kristus, en del af hans legeme.

"Ved at lade os kende sin viljes hemmelighed ud fra den gode beslutning, han selv forud havde fattet om den frelsesplan for tidernes fylde: at sammenfatte alt i Kristus, både det himmelske og det jordiske." 1, 9-10 – min fremhævelse). "For gennem ham har både vi og I i én ånd adgang til Faderen." (2, 18). Mere enkelt sagt: vi har ingen anden adgang til Gud end ved at være i Kristus.

Hvis du har givet dit hjerte helt til Jesus, har du sikkert tænkt over det samme spørgsmål, som Israel stillede: "Herre, hvordan kan jeg overhovedet være dig til velbehag? Jeg er ude af stand til at stå foran dig med alle mine mangler og fejl. Hver gang jeg tror, jeg gør fremskridt, har jeg taget to skridt baglæns. Skal jeg læse mere i Bibelen og tilbringe mere tid i bøn? Herre, hvad ønsker du jeg skal gøre?"

Gud svarer os, som han svarede Israel: "Jeg ønsker ikke nogle af dine ofre og gode gerninger. Jeg anerkender kun min egen søns værk, ham, som fryder og behager mig. Men jeg har udvalgt dig som min Søns elskede brud.

"Ser du, jeg har udvalgt dig, før verden blev grundlagt, til at blive viet til ham. Jeg friede og overbeviste dig, og gennem min Ånd, har jeg bragt dig til ham. Hvordan kan jeg undgå at have behag i min Søns brud, en brud, som jeg selv har valgt? Jeg kan ikke hade mit eget kød."

Jesus bad til Faderen: "Alt mit er dit, og dit er mit, og jeg er herliggjort i dem." (Johs. 17, 10). "Og jeg har gjort dit navn kendt for dem og vil gøre det kendt, for at den kærlighed, du har elsket mig med, skal være i dem, og jeg i dem." (17, 26). Kristus gør det klart: Når vi er et i ham, nyder vi den samme kærlighed fra Faderen, som han nyder. Gud fryder sig lige så meget i os, som han gør i sin egen Søn! Han siger, "Jeg elsker alle, som er i min Søn, for alle, som er hans, er mine."

Bibelen fortæller os også, at Gud er vores Far ligesom han er Kristi far. Jesus erklærede, "Jeg stiger op til min Far, og jeres Far, og til min Gud og jeres Gud." (Johs. 20, 17).

Knokler du for at behage Gud? Har du perioder, hvor du føler, du behager ham, og andre hvor du tror, du mishager ham? Kære ven, vi må sætte fakta før følelser. Og faktum er, at Guds behag i os intet har at gøre med vores stræben, intensitet og gode intentioner. Det handler kun om vores *tro*.

Forfatteren af Hebræerbrevet taler netop om det emne. Han fortæller os, at når vi fjerner os fra den fundamentale læresætning, at vi er accepteret af Gud ved at være i Kristus, så fjerner vi os fra Herren og vender tilbage til slaveriet og kødets lov. "For når vi kan komme ind til hvilen, er det, fordi vi tror, sådan som han har sagt... For den, der er kommet ind til hans hvile, har også selv fået hvile efter sine gerninger, ligesom Gud efter sine." (Hebr. 4, 3 og 10). Skriften gør det klart: Beviset på tro er *hvile*.

Det er ganske enkelt således at, den eneste måde at bringe vores stræbende, svedende, bekymrede sjæl ind i hvilen på, er at blive overbevist om at, "jeg er i Kristus – og i ham er jeg accepteret af Gud, og er velbehagelig for ham. Han glæder sig over mig, uanset om jeg føler mig oppe eller nede. Uanset hvad jeg føler, så kender jeg min position i Kristus – at jeg sidder med ham på himmelske steder."

Hvordan kan vi have vished om, at vi virkelig er 'I Kristus'?

Der er mange beviser på at være 'I Kristus'. Lad mig give dig tre af de klareste beviser fra Skriften. (Bemærk venligst at disse er betinget af følgende: At du har angret din synd, vendt dig fra ondskab, stoler på Kristus for evig frelse, og har ladet ham tage dig ud af mørket og ind i sit riges lys.)

1. *Du er i Kristus hvis du kontinuerligt er i en fornyelsesproces.* De, som er 'i Kristus', hviler ikke på en engangsoplevelse. Tværtimod. De beder konstant om at blive forandret og fornyet af Helligånden. Deres daglige bøn er, "Herre, fjern alt det fra mig, som er ulig dig. Forandrer mig til et billede af din Søn."

"Er nogen i Kristus, er han en ny skabning. Det gamle er forbi, se, noget nyt er blevet till!" (2. Kor. 5, 17). "(Han) frelste os, ikke fordi vi havde gjort retfærdige gerninger, men fordi han er barmhjertig; det gjorde han ved det bad, der genføder og fornyer ved Helligånden, som han i rigt mål udgød over os ved Jesus Kristus, vor frelser." (Titus 3, 5-6).

"Genføder" betyder her "at gøre ny" eller "genoplive og producere noget nyt." Paulus siger, "Helligånden arbejder i dig, giver dig en makeover." Kristus har Helligånden uden begrænsninger – og fordi vi er en del af hans legeme, flyder hans Ånd direkte til hver af os. Selv når vi er i Kristus, bliver vi ernæret af hans Ånd, bliver dannet til et billede af Jesus selv.

2. *Du er i Kristus hvis dit liv er styret af Skriften.* Frygter og ærer du Guds Ord? Ser du dagligt i Bibelen som et spejl, og bliver forandret af Ordet?

"Men den, der holder fast ved hans ord, i ham er Guds kærlighed i sandhed fuldendt. Deraf ved vi, at vi er i ham." (1. Johs. 2, 5). Skriften gør det klart: Vi ved, vi er i Kristus hvis vi elsker og adlyder hans ord. Og ifølge Johannes, er det også sådan vi ved, at Guds kærlighed er fuldendt i os.

Paulus skrev, "Brødre, bed for os om, at Herrens ord må få frit løb og æres, som det allerede sker hos jer." (2. Tess. 3, 1). Vendingen 'frit løb', betyder 'ikke møde nogen opposition i jer.' Paulus sagde, "Idet du læser eller hører Guds Ord, så lad det lede dig. Ær det og lad det styre dit liv."

Kristne citerer ofte følgende vers: "I skal kende sandheden, og sandheden skalsætte jer fri." (Johs. 8, 32). Men det løfte knytter sig til det forrige vers: "Hvis I bliver i mit ord, er I sandelig mine disciple." (8, 31).

Sætningen "Hvis I bliver i mit ord" betyder "Hvis I lever efter mine bud." Med andre ord: "Som I er i mig, vil jeg åbenbare min sandhed for jer." Men jeg vil ikke åbenbare det, hvis I ikke har intentioner om at leve efter det. I vil kende sandheden efter I har forpligtet jer til at adlyde det."

3. *Du er i Kristus hvis næstekærlighed er en følge af din tro.* Skriften siger, hvis du ikke har næstekærlighed, eller betingelsesløs kærlighed, kan du ikke være i Kristus.

“Og om jeg så har profetisk gave og kender alle hemmeligheder og ejer al kundskab og har al tro, så jeg kan flytte bjerge, men ikke har kærlighed, er jeg intet.” (1. Kor. 13, 2).

Du kan være en talentfuld prædikant eller en kraftfuld evangelist... du kan helbrede andre ved din tro... du kan flytte bjerge med et enkelt ord... du kan undervise i Guds Ord med kraft og salvelse... men hvis du ikke har kærlighed til andre, har det ingen betydning.

“Men hvis vi elsker hinanden, bliver Gud i os, og hans kærlighed er fuldendt i os. Deraf ved vi, at vi bliver i ham og han i os: at han har givet os af sin ånd.” (1. Johs. 4, 12-13).

Paulus nævner en række “frugter af kærligheden”, men her ønsker jeg at fokusere på én af dem.

Hvis du bærer følgende frugt, så har du det klareste bevis på at Kristus er i dig. Det er dette: “Kærligheden... hidser sig ikke op.” (1. Kor. 14, 4-5).

Det græske ord for ‘at hidse sig op’ er paraxuno. Det kommer fra en grundstamme som betyder ‘syre’ og ‘hurtig eller pludselig’. Det har yderligere betydningen ‘en tæt på’. Sat sammen giver disse ord følgende mening: At hidse sig op, er at fare op med syrlige bemærkninger, at have et raserianfald – og rette det mod en tæt på dig.

Det Bibelen fortæller os her er, “Hvis du er i Kristus, så elsker du betingelsesløst – og du bliver ikke nemt opfarende.”

Jeg tror den største test i forhold til den frugt, kommer fra dem, der står dig nærmest – vores ægtefælle, vores børn, vores venner. Så har du en kort lunte? Hvor nemt løber dit temperament af med dig? Hvis du er i Kristus, vil en stemme lyde i dig hver gang du bliver vred. Den vil råbe, “Herre, hjælp mig. Helligånd berolig mig!”

Du er måske ikke perfekt. Men hvis du er i Kristus, så tager du kontinuerligt fat i disse områder i dit liv gennem Helligåndens kraft. Og ved tro kan du blive fuldstændig accepteret af Faderen, uanset hvad du kæmper med – fordi Kristus er i dig.

Tiden er inde til at du glæder dig over din velsignede position i Kristus. Du er den himmelske Fars elskede barn – hans dyrebare tjener, som gennemgår en uophørlig forvandling til at ligne hans Søns billede – alt sammen fordi Kristus er i dig. Tak ham for den ufattelige gave til dig – og tillad dig selv at blive forvandlet ved hans Ord og Ånd. Halleluja!

[Download PDF](#) [1]

Links

[1] <http://worldchallenge.org/printpdf/492/>